Dinsdag, 26 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3810

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1558.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 50, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Pater Irenaeus de Bruyn O. P. †

IN MEMORIAM.

In zijn jeugd en jongelingsjaren heb ik hem niet gekend; maar velen, die hem kenden, beweren dat hij een echte guit en gannef, een olijke en vrolijke jongen was, die menige jongensstreek uithaalde, waarom echter meer gelachen werd dan straf ervoor gegeven.

Bij al de ernst van zijn zeer ernstig leven heeft hij zin voor humor en eigen geestigheid behouden en op menig zuur gezicht of ontevreden gelaat een gulle lach getoverd.

Het was daarom zo tragisch hem te zien wenen, toen hij zijn confraters in groten getale zag verschijnen om bij zijn berechting tegenwoordig te zijn.

Nog tragischer is zijn verscheiden op betrekkelijk jeugdige leeftijd, met zoveel idealen en zulke heerlijke beloften van een prachtige toekomst vooral voor onze jeugd.

Maar niet alleen voor hetgeen zijn talenten beloofden, ook voor zijn kort maar kostbaar leven, dat zulke rijke vruchten droeg, moeten wij God dank zeggen.

Vijf en twintig jaar geleden zag ik hem aankomen op Curaçao: blozend en wel, opgeruimd en vol goede moed en met een ontembare ijver, die voor geen moeilijkheden of bezwaren, hoe groot ook, uit de weg ging.

Hij bracht vreugde en gezelligheid in huis. Jammer dat wij zo spoedig zijn aangenaam gezelschap moesten missen. De Playa van Bonaire werd voor korte tijd zijn bestemming. Pastoor Hendriks z.g. noemde hem: het zonnetje in huis. Nauwelijks had hij het Papiaments te pakken, of hij werd overgeplaatst naar de Bovenwinden. Toen hij hier na vele jaren terug kwam, was hij zijn Papiaments tamelijk wel kwijt. Dit is hem meermalen een gemis gebleken, ofschoon de kennis van Frans en Engels, opgedaan op de Bovenwinden, een winst was, waarmede hij dikwijls zijn voordeel heeft gedaan.

Zijn talenten heeft hij vooral ontplooid op het Franse eiland Saint Barthélémy. Daar vooral bond hij een harde strijd aan tegen onverschilligheid, godsdienstloosheid en vrijmetselarij.

Hij kwam en zag en overwon.

Hij bouwde Katholieke scholen en een Katholiek Hospitaal, hij bracht het Katholiek leven op hoog peil, hij bestreed en overwon de hardnekkige tegenstand der vrijmetselarij.

Zelfs onder zijn vacantie in Nederland zat hij niet stil, maar besteedde bijna al zijn tijd om te bedelen voor de instandhouding van zijn Missiewerk: en met succes. Zowel op de Bovenwinden als later op Curaçao, bracht hij schatten binnen. Maar deze stoffelijke gaven zijn nog weinig vergeleken bij de geestelijke en hemelse schatten, die hij door zijn voorbeeldig priesterleven en treffend priesterwoord onder de armen van geest uitdeelde.

Onder jong en oud, onder rijk en arm, onder alle rangen en klassen van onze maatschappij wist hij zich vrienden te verwerven. Natuurlijk kreeg hij ook vijanden: doch dit is geen oneer, maar pleit voor zijn open en strijdvaardig karakter. Die niet voor hem was, kreeg hij tegen.

Hij was niet alleen Directeur en Organisator van al onze Katholieke jeugdverenigingen, maar de motor en de ziel van het gehele R.K. Jeugdwerk, dat hier onder hem tot stand en reeds tot hoge bloei is gekomen.

Hoe grote vriend hij was van de jeugd en jongelingschap, in navolging van zijn Goddelijken Meester, Christus, den Groten Kindervriend, is nog onlangs tot uiting gekomen in zijn schitterende rede, die hij voor onze radio heeft gehouden tot de Nederlandse jeugd, waar ter wereld die zich ook bevinde.

Zijn heengaan is vooral voor onze jeugd en jongelingschap een groot verlies. Maar ook allen, die hem gekend en gewaardeerd hebben in zijn verschillende functies, betreuren ten zeerste zijn al te vroege dood en zeer velen zullen zijn goede raad, zijn opgewekt woord, zijn blij gelaat en zijn treffend voorbeeld missen.

Na met geduld en opgewektheid veel te hebben geleden en gestreden, is hij tot een beter leven overgegaan. God lone en bekrone hem voor zijn vele goede werken. God schenke hem de eeuwige rust, hemelse onverstoorbare vreugde en vrede.

De eilanden zullen zijn roem verkondigen, zijn gedachtenis blijve in ere, danken wij God voor het vele goede in en door hem ons geschonken en bidden wij vurig voor zijn zielerust.

p. fr. Raphaël Bührs O.P.

†

„Vivat in Domino".

Het heeft Gode behaagd Zijn knecht Pater Irenaeus Arnoud Anton Jozef de Bruyn O.P., gistermiddag tot Zich te roepen om rekenschap te geven van zijn priesterlijk rentmeesterschap en hem loon naar zijn rijke werk te geven. Is er droefheid in ons bij het vervullen van de plicht mededeling te doen van het overlijden van Pater de Bruyn, in leven ook Directeur van de Paulus-drukkerij, in welke functie wij het voorrecht hadden geruime tijd met hem samen te mogen werken; vervult droefheid ons bij het zien van de jeugdige leeftijd van Pater de Bruyn, 53 jaar; vervult droefheid ons, wanneer wij zien, dat een van de ijverigste priesters aan ons Vicariaat werd onttrokken, — hoe kunnen wij na de eerste schok bedroefd blijven, wanneer een Christen zijn ziel teruggeeft aan haar Maker, wanneer een lijdend mens van aardse pijnen wordt bevrijd, wanneer gelijk als schellen van eens Christens ogen vallen en hij God zien mag van aangezicht tot aangezicht; wanneer wij beseffen, dat een vrome, die bij zijn aardse omwandeling zijn te druk bezette tijd moest verdelen tussen te vele belanghebbenden, thans zonder maat en zonder tijd hiervoor pleiten kan voor de troon der Majesteit Gods, en wanneer van de niet aan te vullen open plaatsen in ons Vicariaat, de Bijbel zegt, dat de Heer het zal voorzien, — hoe kan men ooit bedroefd zijn bij het in den Here verscheiden van een Christenziel, wanneer het de Geest is, die getuigt, dat „zij zalig zijn, die in den Here sterven, van nu aan". „Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hun arbeid, en hun werken volgen met hen".

Pater de Bruyn had het leven lief en beminde de strijd. Het was geen man, die zich neerlegde bij de feiten. Integendeel, wat hij zag als het goede en rechtvaardige moest bereikt worden. Daarvoor offerde hij alles op en zette hij iedereen en alles in beweging. Zijn immer actieve geest ondekte steeds nieuwe plannen voor de katholieke opvoeding van de jeugd. Hij werd een bedelaar voor anderen en vooral voor de jeugd, die hij met hart en ziel lief had. Uit zijn levensloop blijkt duidelijk de vruchtbaarheid zijner werken.

Op 15 Augustus 1916, midden in Wereldoorlog I, verkoor God hem tot Zijn priester. Ongeveer 7 jaren daarvoor was Arnold de Bruyn ingetreden bij de Predikbroeders. Arnold was geboren op 12 September 1889 in Nijmegen. Arnold maakte eerst voorbereidende studies bij de Jezuïeten aan het Canisius-college te Nijmegen, doch besloot zijn studies op het St. Dominicus-college.

Op 14 September 1909 trad hij in bij de Dominicanen, werd tot Gods priester gezalfd en kwam 14 Maart 1918 naar Curaçao. Zijn volle priesterleven ontplooide zich vooral op drie Caraibische eilanden. Eerst kwam de jonge Pater Irenaeus de Bruyn O.P. enige tijd aan de pastorie van St. Anna op Curaçao, was dan werkzaam als kapelaan in Kralendijk, Bonaire, maar werd reeds 22 September 1918, dus goed twee jaren nadat hij tot priester gewijd was, tot Pastoor benoemd te Gustavia op het eiland Barthélémy, dat onder het bisdom Guadeloupe ressorteert, doch waar ook Nederlandse Predikbroeders werkzaam zijn.

Hier verwierf de energieke Pater de Bruyn zich een naam. De „école laique" stond zo hecht niet gebouwd, of Pater de Bruyn lanceerde de christenaanval en deed haar voegen kraken. De invloed van de „école laique" was funest op het eiland. De strijder van het biezonder onderwijs bouwde met enorme moeilijkheden, financieel zowel andersoortig, een r.k. school te Colombier. Een tweede r.k. school volgde te L'Orient. Een kapel verrees te Colombie, een hospitaal te Gustavia (bediend door religieuzen). De middelen hiervoor en voor het in stand houden ervan bedelde de Pater zelf bijeen tijdens zijn verblijf aldaar en gedurende zijn verloftijd in Nederland. De eerste verloftijd van Pater de Bruyn viel eerst na 9 zware jaren. In April 1927 verliet Pater de Bruyn de West, trok van stad tot stad bedelend, zoals het Evangelie dat voorschrijft, en was reeds op 21 Mei 1928 weer terug op St. Barthélémy.

Waar Pater de Bruyn zijn krachten aan wijdde, daar bloeide het. Geen wonder, dat toen de Apostolisch Vicarius van Curaçao een Secretaris nodig had, het oog viel op den nimmer vermoeiden Pater de Bruyn. Zo kwam de Pater op 11 Maart 1934 naar Curaçao, waar hij behalve als Secretaris van den Apostolisch Vicarius vooral op sociaal gebied werkzaam was. Zijn sociologische voorstudies leidden er als vanzelf toe, dat Pater de Bruyn benoemd werd tot geestelijk adviseur van de R. K. Volksbond. Ter vervanging van Pater Maurus Hulsman O.P., die reeds sedert 1931 redacteur was van „Amigoe di Curaçao", doch met verlof was, nam Pater de Bruyn bovendien nog enige tijd de redactie waar van dat blad.

Een erepost wachtte Pater de Bruyn, toen hij op 9 April 1936 naar Nederland werd gezonden als afgevaardigde voor het Provinciaal Kapittel der Dominicanen. Juist een jaar later, 18 April 1937, was Pater de Bruyn weer terug en werd terstond weder belast met het Secretariaat van het Vicariaat.

Hier is de lijst van alle posten, die de 53-jarige Pater bekleedde: Secretaris van het Apostolisch Vicariaat Curaçao, Provicarius Apostolicus van het Apostolisch Vicariaat Curaçao, te oefenen bij afwezigheid van den Apostolisch Vicarius, Geestelijk Adviseur van de Curaçaose Rooms Katholieke Volksbond, Geestelijk Adviseur van de Vereniging Monseigneur Niewindt, Directeur van de Rooms Katholieke Jeugdcentrale, Directeur van de Bisschoppelijke Nijverheidsschool, Bestuurslid van de Rooms Katholieke Ambachtsschool St. Jozef, Bestuurslid van de Rooms Katholieke Sportcentrale, Directeur van het Rooms Katholieke Werkkamp Don Bosco, Bestuurslid van de Stichting Volkshuisvesting, Directeur van de Paulus-Drukkerij en Godsdienstleraar van het St. Thomascollege.

Duidelijk is het wel, dat de katholieken en vooral Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P. de Apostolisch Vicarius van Curaçao, een zwaar verlies lijden bij het heengaan van dezen energieken persoonlijkheid. De jeugd vooral zal zijn heengaan zwaar voelen. Maar God, die Pater de Bruyn tot Zich riep, zal in Zijn wijsheid en barmhartigheid het goede werk in stand houden, dat deze Priester met zoveel zwoegen en arbeid heeft opgebouwd.

Pater Irenaeus de Bruyn O.P., die na zijn kloosterleven steeds in het volle leven gestaan heeft en een strijder bij uitnemendheid was, heeft recht op ons aller gebed. Wij tonen onze dankbaarheid door voor zijn zielerust te bidden en onze droefheid om zijn heengaan worde werkelijke hulp voor de rust zijner ziel, wanneer wij bidden: „Geef, smeken wij Heer, dat de ziel van Uwen dienaar, den Priester Irenaeus, dien Gij gedurende zijn verblijf in deze wereld met heilige gaven hebt gesierd, zich op haar hemelse zetel steeds in de glorie verblijde."

Overbrenging Pater Irenaeus A. de Bruyn O. P.

Hedenmorgen om 7 uur werd het stoffelijk overschot van den diepbetreurden Pater Irenaeus Arnoud de Bruyn O.P. overgebracht van het Sint Elisabethsgasthuis naar de Pro-Cathedrale Kerk. Onder het gelui der klokken van de Pro-Cathedraal trok een korte droeve stoet door Otrabanda. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., de Apostolisch Vicarius van Curaçao met secretaris Pater Willibrordus M. Brada O.P., Pastoor Martinus van de Elsen O.P. en Pater Augustinus van der Meer O.P. volgden de lijkwagen.

Bij aankomst aan de Pro-Cathedraal droegen de Fraters het stoffelijk overschot naar het Priesterkoor, waar het werd opgebaard en de kist geopend werd. In de loop des ochtends kwamen talrijk velen even bidden bij den overleden Priester en wierpen zij een laatste afscheidsblik op den overledene.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

Engeland en Nederland.

Een lezer verzoekt ons opneming van het volgende stuk:

„Want de meeste door ons eens bezetten koloniale gebieden zijn voor ons verloren gegaan...... omdat wij... bescherming zochten bij Engeland."

Zo staat er te lezen in een artikel verschenen in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 23 Januari jl. Een artikel, waarin heel wat staat, dat wij hier niet willen bespreken. Doch wel verdient onmiddelijk antwoord de bovenstaande bewering. Ten eerste omdat, als Europa — ook Nederland dus — verlost zal worden van de naziegruwel wij dit, naast God, allereerst en allermeest zullen te danken hebben aan Engeland. Ten tweede, omdat bovenstaande bewering historisch onhoudbaar is. Historisch staat vast, dat wij Nederlanders, voor ons zelfstandig volksbestaan de eeuwen door altijd de steun hebben gehad van de verantwoordelijke Engelse staatslieden, die — dat mogen wij er gerust bijvoegen — in een zelfstandig Nederland ook altijd een groot Engels — en later ook een imperiaal Brits — belang hebben gezien.

Als na 1813 Nederland zich ontrukt aan de Franse overheersing — te niet gedaan door Engeland vooral — begreep de Engelse staatkunde onmiddellijk dat herstel van een vrij Nederland betekende: herstel met de overzeese gewesten. Geen materieel belang deed de Engelse staatslieden vergeten, dat dit noodzakelijk was.

Waarom nam Engeland de Nederlandse bezittingen? Omdat wij bondgenoot van Frankrijk waren geworden, lang vóór de inlijving. Engeland kon Frankrijks rijken bondgenoot daar het best treffen, en het deed het. Dat was de eerste reden.

De tweede was, Frankrijk te beletten Engelands overzeese gebieden te bestoken van Nederlandse gebieden uit. Men moet niet vergeten, dat de oorlog, welke Engeland van 1795 tot 1815 tegen Frankrijk voerde, zich vooral afspeelde in de Indische en in de Atlantische Oceaan.

Niet zodra is Nederland van Frankrijk los, of Engeland is dadelijk bereid, de overzeese Nederlandse gebieden terug te geven, zoals blijkt uit de onderhandelingen tussen Oranje en Castlereagh.

Engeland, aldus Van Hogendorp, stelde maar één voorwaarde: „of wij sterk genoeg zouden zijn, onze onafhankelijkheid te bewaren... Anders zou Engeland met het oogmerk een vriend te helpen, slechts een vijand in de hand werken". had Castlereagh den Prins van Oranje gezegd.

In diep geheim tekende Engeland 13 Augustus 1814 het verdrag van teruggave; het werd pas na de slag van Waterloo medegedeeld in het Lagerhuis.

Zeker, er leefde bij de Engelsen nog concurrentie. En niet allen vonden het natuurlijk, alles zo maar terug te geven. Er werden in de West enkele gebieden gehouden, waarin intussen enorm veel Engels kapitaal was gestoken. En Engeland moest zijn imperiale positie verzekerd houden. Het had de stoot van Bonaparte naar Egypte en Brits-Indië best begrepen en ook ervaren, welk een bedreiging zijn gebieden ondervonden van bepaalde punten, welke onverdedigd en door een machtigen vijand als springplanken gebezigd konden worden. Dat was staatkunde. En die woog mee. Maar, dezelfde staatkunde gunde ook Nederland een sterk economisch en commercieel leven.

Zo is met name het niet terug geven van Ceylon en de Kaap te verklaren. Ceylon hadden wij trouwens na de oorlog reeds in 1802 verloren en de Kaap, die wij in 1802 wel terug gekregen hadden, verloren wij weer in 1806, toen Nederland onder het koningschap van Louis Bonaparte kwam.

Historisch mogen wij nooit vergeten, dat de Republiek, samengaande met de toen sterkste vastelandsmogendheid van Europa, haar overzeese bezittingen door de Fransen liet gebruiken tegen Engeland. Dat Engeland zich daartegen wapende, toen het de kans kreeg, is klaar als de zon. Er is geen quaestie van, dat het in dit opzicht ons vertrouwen beschaamde. Het heeft ons het leeuwendeel van de later door Willem V toevertrouwde bezittingen, die het goed had bestuurd, teruggegeven en slechts gehouden, wat, zoals Castlereagh het uitdrukte, samenhing „with the security of our Empire in the East".

Indien gevraagd zou worden of Nederland zelf ook schuld had aan verlies, zou het antwoord wellicht minder aangenaam voor ons zijn, al mag daarbij worden gevraagd, of het land met een twee millioen inwoners inderdaad in staat was alles vast te houden, wat het — dit moet men wel bedenken — op een geheel andere wijze „bezat" dan later onder dit woord werd verstaan.

Het enige, dat wij nu wilden opmerken, is dat de Engelse staatslieden ruim begrip hebben getoond. Men mag zeggen edelmoedigheid, want er heerste in Engeland „an almost romantic tendency to serve Holland", zoals Castlereagh het uitdrukte en men wenste er „to keep the popular feeling in favor of this country (England)". Wij hebben geen reden Engeland veel te verwijten.

Willem I oordeelde recht, toen hij op 30 Maart 1814 aan de Nederlandse afgevaardigden schreef over „de gewichtigste onzer buitenlandse betrekkingen, die met het edelmoedige Groot-Britannië"......

Deze karakteristiek — wie zou het heden durven loochenen? — blijkt de juiste geweest te zijn. Laat er ons aan denken in de toekomst.

Want Nederlands zelfstandig bestaan op het vasteland en zijn positie als wereldmogendheid hangt in de eerste plaats af van ons zelf en in de tweede plaats van Engeland.

Als in 1803 de vrede van Amiëns weer door oorlog wordt gevolgd, schrijft Schimmelpenninck uit Londen aan Van der Goes: „Engeland is nu gedecideerd, ons independent te maken, en zal deze nieuwe oorlog niet eerder eindigen".

En zo is het wéér, ook ten aanzien van Nederlands Indië. Wie daaraan twijfelt, heeft niets begrepen van de continuïteit in de Engelse politiek. En wie het uitspreekt is niet „anglophiel", maar goed Nederlander.

Uitvaart van wijlen Pater Irenaeus de Bruyn O. P.

Onder overweldigende belangstelling van autoriteiten, burgers en vooral van de jeugd had hedenmorgen om 9 uur in aanwezigheid van alle Paters van Curaçao de plechtige uitvaart plaats van den gistermiddag overleden Pater der jeugd Irenaeus de Bruyn O.P. Terwijl de klokken van de Procathedrale Kerk luidden, stroomden de gelovigen in groten getale ter kerke.

Behalve Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao Dr. Petrus A. Kasteel, vulden talrijke vooraanstaande autoriteiten, en burgers uit alle burgerlijke en militaire kringen het kerkgebouw tot de laatste plaats. Het Joodse deel der bevolking was vertegenwoordigd door den Predikant van „Mikvé Israël". Rabbijn Is. J. Cardozo. Ook vertegenwoordigers van alle verenigingen, waarin Pater de Bruyn zitting had, waren aawezig.

Voordat de plechtige Heilige Mis werd opgedragen, baden de Paters Dominicanen de Getijden der overledenen. Het Heilig Offer werd opgedragen door Pater Antoninus van de Veen Zeppenfeldt O.P. den Vicarius Provincialis van de Orde der Dominicanen, geassisteerd door Pastoor Theodorus Exler O.P. en Pastoor Clemens Dominicus van der Looy O.P., voormalige klasgenoten van den overledene. Na deze plechtige Heilige Rouwdienst, die door de Paters zelf gezongen werd, verrichtte Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus Innocentius Verriet O.P. de Apostolisch Vicarius van Curaçao, de absoute.

Hierna werd het stoffelijk overschot door de Broeders van Brakkeput uit de kerk gedragen en geplaatst in de lijkwagen. De enorme stoet zette zich in beweging. Vooraan schreden Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P. en Schout bij Nacht Carel J. Baron van Asbeck, die Zijne Excellentie den Gouverneur vertegenwoordigde bij de gang naar en op het kerkhof. Alle jeugdorganisaties schreden voor de stoet uit en vormden bij het kerkhof van de Heilige Anna hagen, waartussen het stoffelijk overschot gedragen werd. Een grote menigte mensen stond langs de weg geschaard. Een groot aantal kransen van de talloze commissies, verenigingen e.d., in welke Pater de Bruyn zitting had, werd medegedragen.

Voor de poort van het kerkhof aangekomen namen de Broeders van Brakkeput de stoffelijke resten weer over en droegen haar naar het eigen mausoleum der Paters Predikbroeders. Hier zongen en baden de Paters weder voor de zielerust van den overleden Priester. Vele aanwezigen bewezen de laatste eer door het storten van zand op de kist.

Tot slot dankte Pater Vicarius Antoninus van de Veen Zeppenfeldt O.P. namens de Orde der Dominicanen en de familie van den overleden Priester voor de bewezen eer.

ROUW VOOR DE KATHOLIEKE PADVINDERS.

Broeder C. G. Grootens, de A.D.C. van de Katholieke Padvinders, heeft namens het bestuur der Katholieke Padvinders met ingang van heden 6 weken officiële rouw voorgeschreven voor alle troepen der Katholieke Padvinders op de eilanden Aruba, Bonaire en Curaçao in verband met het overlijden van den Diocesaan Verkenners Geestelijken Pater Irenaeus de Bruyn O.P.

VOOR HET VADERLAND GESTORVEN.

De volgende Nederlanders zijn door den Duitsen verdrukker ter dood veroordeeld en reeds geëxecuteerd: Hendrik Martens, Petrus Hoefsloot, Johan Boerigter, Johannes Dons, Ate Vleeschhouwer, Frans Heinekamp, Lambertus Tuinstra, Peter van der Weyer, George van der Ploeg, Evert van den Berg. Nadere biezonderheden hierover zijn niet bekend. Bob Hellenberg, Amsterdam, wegens het in bezit hebben van vuurwapenen.

BUITENLAND.

DUITSERS GEVEN HET VERLIES VAN HET BRUGGEHOOFD BIJ VORONESJ TOE.

Het verlies van het „bruggehoofd van Voronesj" werd officieel erkend door het Duitse Hoofdcommando en de radio van Berlijn gaf te kennen, dat dit slechts de voorloper was van verdere grote terugtrekkingen om de strategische situatie te verbeteren voor Hitlers bebeukte legers. De militaire correspondent van het DNB, het officiële Duitse nieuwsagentschap, zou in een radio-uitzending hebben gezegd: „Het Duitse Hoofdcommando is van plan het gehele Russische front te verkorten en een nieuwe hoofd-defensielinie op te werpen" (New York. (AP) 25.1).

NOG 3000 DUITSERS GEVANGEN.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens de radio van Moskou nog bijna 3000 Duitsers werden gevangen genomen in de Kamenka-Rossosj sector ten Zuiden van Voronesj gedurende de laatste 24 uur waardoor een totaal wordt gemaakt van ongeveer 70.000 gevangenen, die gedurende de 11 dagen werden genomen (Londen, (AP) 25.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 25 Januari zetten onze troepen in het gebied van Stalingrad, in het gebied van Voronesj, in de Noordelijke Caucasus, aan de beneden-Don, in het gebied van de Noordelijke Donets en ten Zuiden van het Ladogameer hun offensief voort in dezelfde richting als tevoren.

Aan het Zuidelijk front veroverden onze troepen als resultaat van een fel gevecht een bewoonde plaats. Zij veroverden 8 kanonnen, 19 machinegeweren, 3 mortieren, 280 geweren, 31 automatische geweren, 12 vrachtwagens, een ammunitie-opslagplaats en andere oorlogsmaterialen. In een andere sector werd een tegenaanval van Duitse tanks en infanterie afgeslagen. Ongeveer 200 vijandelijke officieren en manschappen werden op het slagveld gelaten alsmede 3 ontwrichte tanks. Onze troepen aan het Zuidwestelijk front zetten de opmars voort en veroverden enkele bewoonde plaatsen. Een afdeling bevrijdde van de Hitlerieten de Staatsboerderij genaamd „Mannen van het Rode leger". 15 Mortieren, 10 machinegeweren, meer dan 100 geweren, een voedsel-depôt en een ammunitie-opslagplaats werden veroverd tijdens de gevechten.

In een andere sector bezetten onze troepen een aantal belangrijke hoogten.

De Hitlerieten boden hardnekkig weerstand en deden herhaalde tegenaanvallen, die alle werden afgeslagen. Onze troepen aan het Voronesj-front voerden geslaagde offensieve gevechten. Onze tankbestuurders omsingelden een vijandelijke formatie, die weigerde de wapenen neer te leggen en ruimden die op. De manschappen van een afdeling van het Rode leger bezetten een versterkte bewoonde plaats. 18 Blokhuizen en 9 uitgravingen werden vernield. Op de toegangswegen naar deze plaats en op de straten werden ongeveer 350 vijandelijke lijken geteld. Wij veroverden 3 tanks, 7 kanonnen en 2 voedsel-opslagplaatsen.

Onze troepen aan het Noord-Caucasische front zetten hun offensief voort.

De garden-cavaleristen van een afdeling deden een verrassings-aanval op een vijandelijke colonne en ruimden twee compagnieën van de vijandelijke infanterie op. Onze eenheden maakten voortgang en bezetten verschillende bewoonde plaatsen. 130 Gevangenen werden genomen en grote hoeveelheden oorlogsmateriaal veroverd. In een enkele bewoonde plaats werden 14 kanonnen, 52 vrachtwagens, 7 tanks, een ammunitie-opslagplaats en een depôt met onderdelen veroverd.

Een detachement guerrilla's, welke opereert in het gebied van Rostov, ruimde ongeveer 200 vijandelijke soldaten op. Zij vernietigden in een mortier-aanval 24 vrachtwagens en 6 karren met ammunitie. Zij veroverden 2 machinegeweren, meer dan 100 geweren en 25,000 patronen. Zij namen ook van de Duitsers 1200 stuks vee en 3500 schapen, die de Hitlerieten gestolen hadden van collectieve boerderijen.

Belgische patriotten in Antwerpen wierpen enkele bommen in een Duitse garage en vernielden meer dan 20 auto's. In het gebied van Malines deden zij een Duitse troepentrein derailleren. Volgens onvolledige gegevens vernietigden Belgische spoorwegarbeiders 63 locomotieven gedurende de afgelopen maand" (Moskou. (AP) 26.1).

NOORDAMERIKAANS OFFENSIEF OP DE SALOMONSEILANDEN.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee: (alle data zijn Oosterlengte):

Op 22 Januari tijdens de morgenuren vielen de Noordamerikaanse grondstrijdkrachten op het eiland Guadalcanal de Japanse stellingen aan ten Westen van het vliegveld. Niettegenstaande de vijandelijke weerstand werden 6 belangrijke verhogingen veroverd en 110 Japanners gedood.

Op 23 Januari werden de agressieve tactieken voortgezet waardoor onze strijdkrachten in staat gesteld werden Kokumbona te veroveren en hoeveelheden voorraden en materiaal te veroveren. Noordamerikaanse troepen gingen voort groepen van de vijandelijke weerstand op te ruimen. 91 Japanners werden gedood en 40 gevangenen werden genomen. Noordamerikaanse vliegtuigen bombardeerden en 'beschadigden dezelfde dag een grote Japanse torpedojager en een vrachtschip in het gebied van het eiland Shortland. Gedurende de nacht van 23 op 24 Januari bombardeerden Noordamerikaanse lucht- en vlootstrijdkrachten de vijandelijke stellingen op het eiland Kolombangara in de Nieuw Georgië groep. De operaties werden met succes voltooid en branden van ontploffingen der olie-opslagplaatsen gaven te kennen, dat het door den vijand bezette gebied geheel uitbrandde" (Washington. (AP) 25.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN NEW DELHI.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van New Delhi luidt als volgt:

„Geen verandering wordt gemeld aan het Arakan-front. In de nacht van Zondag 24 Januari werd de patrouilleschip van de Koninklijke Brits Indische Marine geramd op de rivier Mayu door een zwaar gecamoufleerd kustvaartuig vol Japanse troepen. Het schip van de Koninklijke Brits Indische Marine opende het vuur en ramde op zijn beurt het vijandelijke vaartuig, dat tot zinken kwam. De Japanse verliezen bedragen op zijn minst 50 man. De onze zijn 2 officieren gewond. Gisteren 25 Januari deden Hurricanes van de Royal Airforce een uiterst geslaagde aanval van geringe hoogte op een vijandelijk motor-transport langs de Taungup-Padaung weg in het Zuiden van Birma. 10 Militaire vrachtwagens en een stafauto werden vernield en vele andere beschadigd. Een belangrijk aantal Japanse soldaten werd gedood of gewond.

Gevechtsbommenwerpers vielen het vliegveld van Sjwebo en andere objecten in dat district aan en Hudson-bommenwerpers op offensieve patrouille-vluchten brachten schade toe aan de scheepvaart langs de kust van Arakan. Alle bommen zag men in het doelgebied barsten. Van deze en andere operaties wordt geen onzer vliegtuigen vermist. Er zijn geen berichten omtrent vijandelijke actie tegen ons gebied gisteren." (New Delhi. (AP) 26.1).

AKYAB GEBOMBARDEERD DOOR DE RAF.

Het communiqué van New Delhi luidt:

„Bommenwerpers van de Royal Airforce hebben van geringe hoogte een aanval uitgevoerd op het Japanse vliegveld Sjwebo in Midden-Birma alsook op het eiland Akyab aan de Westkust. Deze aanvallen hadden plaats in de afgelopen nacht, en waren tevens een voortzetting van verkenningsvluchten van de dag, waarbij men de scheepvaart ten Zuiden van Akyab had aangevallen en schade had aangericht aan de vijandelijke installaties te Gangaw. Alle Britse vliegtuigen keerden veilig terug" (New Delhi. (AP) 25.1).

CHINESE AANVALLEN IN DE PROVINCIE NANTSJANG.

Door middel van een communiqué maakte de Chinezen bekend, dat hun strijdkrachten op 21 Januari een aanval hebben uitgevoerd op de Japanse stellingen ten Westen van Nantsjang, de in Japans bezit zijnde hoofdstad van de provincie Kiangsi en belangrijke verliezen aan den vijand hebben toegebracht. Verder maakte men nog melding van een aanval door de Chinese strijdkrachten op Maansjan in het Noordwestelijke gedeelte der provincie op 15 Januari waarbij men doordrong binnen de vijandelijke stellingen en meer dan 100 doden onder de Japanse gelederen veroorzaakte, alsook vele geweren en munitie buit maakte (Tsjungking. (AP) 25.1).

MESSINA EN PALERMO AANGEVALLEN.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Caïro luidt:

„Gedurende de duisternis van de vroege morgen van 24 Januari hebben Liberator B24 bommenwerpers van het 9e Noordamerikaanse luchtcorps de scheepvaart en de haveninstallaties te Palermo en Messina op het eiland Sicilië aangevallen.

Bij deze aanvallen heeft men grote branden waargenomen op de pier en in de haven van Palermo. De Noordamerikanen hebben eveneens een convooi dat buiten de haven lag aangevallen. Mitchell B25 middelzware bommenwerpers hebben een aanval uitgevoerd op de landingsterreinen van de As in het gebied van Medinine en branden veroorzaakt. Onze P40 gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vielen vijandelijke toestellen aan, welke op de grond stonden, alsmede vijandelijke schuiten en marine-faciliteiten te Zuara. De aanvallers plaatsten een voltreffer op een pakhuis in het havengebied. Van alle bovengenoemde operaties zijn al onze vliegtuigen teruggekeerd" (Caïro. (AP) 25.1).

EEN COMMANDO - AANVAL OP LAERVIK.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens het DNB Commando's in de nacht van Zaterdag op Zondag een aanval deden te Laervik aan de Noorse kust (Londen. (AP) 25.1).

DE COMMANDO-AANVAL OP DE NOORSE KUST.

Een gezaghebbende Britse bron zeide, dat een kleine aanval door de gecombineerde Britse strijdkrachten in de nacht van 23 Januari werd gedaan op de kust van Noorwegen en dat deze aanval „zeer veel succes" had. Men weigerde verdere biezonderheden te verstrekken behalve te zeggen, dat slechts geringe strijdkrachten bij de actie betrokken waren en dat geen formeel communiqué zou worden uitgegeven.

Intussen werd officieus te kennen gegeven, dat dergelijke kleine gecombineerde aanvallen herhaaldelijk worden gedaan als deel van de Britse offensieve politiek op lange termijn, doch dat de Britten de practijk zullen voortzetten om geen communiqué uit te geven **„zelfs wanneer de operatie zo bevredigend is gi[illegible]** (AP) 26.1).

BRITSE BADPLAATS AANGEVALLEN.

Uit Londen wordt gemeld, dat een vijandelijk vliegtuig [illegible] heeft laten vallen op een Zuidwestelijke Engelse stad. Britse gevechtsvliegtuigen achtervolgden het toestel in de richting van de zee. De bommen kwamen neer in de nabijheid van een beroemde badplaats voor vacantie-gangers. Een bom trof een groot gebouw, dat vroeger als hotel diende. De bewoners van de stad zeiden te hebben gezien, hoe het vliegtuig in vlammen neerstortte (Londen. (AP) 25.1).

CURACAO

HARE MAJESTEITS DANKT CURAÇAO.

In antwoord op de telegrafische gelukwensen, welke Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel aan Hare Majesteit de Koningin zond bij gelegenheid der geboorte van Prinses Margriet Francisca, heeft Hoogstdezelfde geantwoord:

„Mijn hartelijke dank voor de mede namens de bevolking van het Gebiedsdeel Curaçao mij gebrachte gelukwensen. Bij de daarbij geuite wens sluit ik mij van harte aan. Wilhelmina."

CURAÇAO'S VERTEGENWOORDIGING IN DE VERENIGDE STATEN.

Van bevoegde zijde vernemen wij: In aansluiting op besprekingen, gevoerd tussen den Heer Minister van Koloniën en den Landvoogd heeft laatstgenoemde een Commissie samengesteld, welke Nederlandse instantie in de Verenigde Staten besprekingen zal voeren over financiële, scheepvaart- en informatorische belangen het Staatsdeel betreffende.

De Gouverneur heeft tot leden dezer Commissie benoemd: Mr. H. J. M. Hoogeveen (Departement van Financiën), Ir. J. F. Groote (Voorzitter In.-Cu.), W. F. Mensing (lid Commissie Rechtsverkeer), John G. Eman (Aruba) en Dr. M. F. Da Costa Gomez, lid van de Biezondere Raad van Advies, die waarschijnlijk tegelijk doorreist naar Londen.

De bedoeling der Commissie, in meerderheid samengesteld uit mannen, die door geboorte en studie of practijk het Staatsdeel kennen, aangevuld door twee deskundige hoofdambtenaren, is door persoonlijk contact al die belangen te bespreken, welke het Staatsdeel raken. Zo nodig kan later een weer andere samengestelde Commissie de eens geweven draad weer verder verstevigen.

Het initiatief tot het instellen van deze Commissie is uitgegaan van den Minister. Diens opvatting is, dat een dusdanig opgevat contact voordelen biedt boven een vaste vertegenwoordiging. De Gouverneur, aan wien de beslissing werd overgelaten, onderschrijft dit oordeel. **Uiteraard** ontvangen de Heren instructies van den Gouverneur ten aanzien van bepaalde punten, doch het eenmaal gelegde contact zal vanzelf ruim baan scheppen voor eigen initiatief **zowel van de zijde der Commissie als van de** zijde de Verenigde Staten **van Noord** Amerika gevestigde **instanties.**

Onnodig te **zeggen**, dat ook andere personen of **corporaties** van de aanwezigheid der Heren in de Verenigde Staten **gebruik** willen maken, zij goed zullen doen zich met hen in verbinding te stellen, hetzij door schriftelijke opgave van het door hen verlangde bij den Gouverneur, hetzij door zich te wenden tot een der leden van de delegatie, die zo spoedig mogelijk vertrekken zal.

OVERSTE VAN DER BEEK VERTREKT

Van bevoegde zijde vernemen wij, dat Overste Willem A van der Beek van het K.N.I.L. in verband met de hem eigen, biezondere kennis van hier naar elders zal vertrekken.

A. STATIUS VAN EPS †.

Een lid van een bekende Curaçaose familie, August Statius van Eps, kanselier van het Nederlandse Consulaat-Generaal te New York, is daar overleden. Hij was ruim twintig jaar in di functie werkzaam. Menig Nederlander zal zich den vriendelijken kanselier herinneren. Hij ruste in vrede.

KATH. VERKENNERS

CURAÇAO — ARUBA — BONAIRE

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van onzen beminden

D.V.G. den Z.E. Pater Ir. de Bruyn O.P.

Namens het Bestuur

C. G. GROOTENS

A. D. C.

Heden riep de Schepper tot zich

Zijn Waardigen Priester en trouwen dienaar

PATER IR. DE BRUYN O.P.

Onze dierbare Vriend rust nu in vrede.

Fam. J. H. A. BRANDT
Fam. C. H. A. BRANDT
M. BARNHORN.

Geheel Libye in geallieerde handen.

Achtste Britse leger bezet Zuara.

Af-ika Corps t-ekt zich in Tunis terug.

Belangrijke besprekingen tussen geallieerden.

Churchill in Washington?

Russen blijven aan gehele front vorderen,

CHURCHILL IN WASHINGTON?

Een uitzending van het DNB zeide, dat in Wilhelmstrasse bericht ontvangen werd, dat Churchill zich wederom in Washington bevindt (Londen, (AP) 25.1).

EEN BELANGRIJKE VERKLARING VERWACHT.

Robert Bunnelle seint uit Londen:

Buitenlandse diplomatieke kringen deelden mede, dat een overeenkomst omtrent een regeling voor de vestiging van een Opperste Raad om het streven van de Verenigde Naties naar een overwinning in 1943 te leiden en te verenigen, is bereikt.

De Geallieerde zegslieden lieten zich niet verder uit, doch het is bekend, dat [illegible] werden gevoerd en een [illegible] bekendmaking spoedig wordt tegemoet gezien.

De speculatie, dat Generaal George Marshall, Stafhoofd van het Noordamerikaanse leger, tot Opperbevelhebber van de Geallieerde strijdkrachten in Europa zal worden benoemd, werd gepubliceerd in de Britse nieuwsbladen (Londen (AP) 25.1).

TROEPEN VAN LECLERQ NADEREN DE MIDDELLANDSE ZEE.

Een communiqué van de Strijdende Fransen zeide, dat de troepen onder bevel van Brigadier Generaal Jacques Leclerq thans opereren ten Westen van Tripoli en nog slechts 80 kilometer hebben te gaan om de Middellandse Zee te bereiken.

Het communiqué zeide: „Onze voorste troepen zijn doorgedrongen in Jebel Nefassa. De vluchtende vijand wordt zonder rust achtervolgd" (Londen, (AP) 25.1).

COMMUNIQUÉ VAN LECLERQS HOOFDKWARTIER.

Een bekendmaking van de Strijdende Fransen deelt mede, dat volgens het communiqué, hetwelk heden door Generaal Leclerq werd uitgegeven, zijn voorste troepen Tripoli zijn binnengerukt. Het communiqué zegt „Vooruitgeschoven elementen van de Strijdende Franse troepen onder commando van Kapitein Farret traden Tripoli op Maandag binnen na Jebel Nesussa te hebben overgestoken. Contact werd gemaakt met het Britse Commando" (Londen, (AP) 26.1).

EEN DUITSE UITDAGING OM TE VECHTEN!

Noland Norgaard seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Men maakte bekend, dat de Noordamerikaanse troepen een gewaagde aanval hebben uitgevoerd op de stad Maknassy, op slechts 50 kilometer van de Golf van Gabès en 80 gevangenen hebben gemaakt. Een militaire zegsman deelde mede, dat deze aanval klaarblijkelijk noodgedwongen werd uitgevoerd nadat de vijand een nota had neergelaten op de Noordamerikaanse linies, waarin gevraagd werd: „Waarom willen de Noordamerikanen niet uitkomen en vechten?" Het antwoord op deze vraag werd aan de troepen van Kolonel - Generaal Jürgen von Arnim gegeven, toen de Frans-Brits-Noordamerikaane strijdkrachten de dreigende Duitse opmars in het Zuiden van de vallei van Ousseltia tot staan brachten op meer dan 160 kilometer naar het Noorden. Hierdoor werd de vijandelijke poging verijdeld om de beheersing te verkrijgen over de hoogte, die de vlakten van Kairouan domineert alsmede een grote afstand der verbindingswegen langs de kust. Daar het hier slechts een aanval op kleine schaal betrof, neemt men aan, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten zich mogelijk aan het voorbereiden zijn voor een grotere actie tegen de kustwegen en de spoorlijn tussen Gabès en Sfax, waardoor de Duitsers, die meer naar het Noorden in de vallei van Ousseltia opereren, kunnen worden geflankeerd.

De Noordamerikaanse verkenningsafdelingen verkenden het gebied ten Noord Westen van Ousseltia tussen het in Duits bezit zijnde Kairouan en Pont du Fahs en brachten een aantal Franse gewonden mee, die het hadden moeten onderdoen tegen de Duitse opmars van de afgelopen week. Verdere biezonderheden omtrent de Geallieerde reactie op de uitdaging van de Duitsers ontbreken.

De Noordamerikaanse lichte en zware bommenwerpers gingen voort met hun aanvallen op de vijandelijke vliegvelden en andere faciliteiten. Ongeveer 25 à 30 Duitse toestellen, welke op de grond gestationneerd stonden, werden vernietigd, toen twee golven van Noordamerikaanse middelzware bommenwerpers een vliegveld aanvielen, hetwelk onmiddellijk ten Westen van Mendenine lag. Deze plaats ligt op ongeveer 96 kilometer ten Westen van de Tripolitaanse grens (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 25.1).

AFRIKA CORPS ACHTERVOLGD DOOR ACHTSTE LEGER.

Lewis Hawkins seint uit Londen:

De uitval van de Noordamerikaanse troepen tot binnen trefafstand van Rommels linie van terugtrekking langs de Golf van Gabès in Tunis en de scherpe voortgang van de Strijdende Franse colonnes, die pogen hem aan de flank te treffen, werden onthuld, terwijl het grootste deel van zijn leger Tunis binnenstroomde voor een mogelijk rendez-vous met de strijdkrachten van Generaal Jürgen von Arnim.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika maakte bekend, dat de Noordamerikaanse troepen een uitval deden, waarbij zij de stad Maknassy binnendrongen en 80 asgevangenen namen in een gebied op slechts 52 kilometer van de Golf van Gabès. Het Hoofdkwartier van Generaal Jacques Leclerq deelde mede, dat de Strijden de Fransen thans opereren ten Westen van Tripoli en nog slechts 80 kilometer moesten gaan om de Middellandse Zee te bereiken.

Rommels terugtrekking uit Libye heeft de meeste zijner strijdkrachten op ongeveer 95 kilometer binnen Tunis gebracht. De veldberichten deelden mede, dat al zijn Italianen en het grootste deel van zijn Duitse Corps zich achter de Mareth-linie in het Zuiden van Tunis bevinden en de critieke phase nadert in de Geallieerde poging om hem te vernietigen of hem ernstig te verzwakken voordat hij contact kan maken met Von Arnim. Er is niets wat te kennen geeft, dat de Noordamerikaan kringen in Londen waarschuwden om geen spoedige aanval op de flank van Rommel te verwachten. Doch de mogelijkheden zijn niettemin duidelijk.

Von Arnims poging om een barricade van bergen op te werpen tussen de hoofdstrijdkrachten van de Geallieerden en de kust was in ernstige moeilijkheden geraakt. Het Geallieerde Hoofdkwartier maakte bekend, dat de vijandelijke troepen tot stand waren gebracht in de Ousseltia-vallei, terwijl de mogelijkheid werd overwogen of Rommel zal trachten lang stand te houden achter de Mareth-linie. Militaire waarnemers waren van mening, dat hij daar slechts een sterke achterhoede zou laten en dat zijn bedoeling was om een geregelde slag te vermijden tot hij zich kan voegen bij Von Arnim (Londen, (AP) 25.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren werd plaatselijke voortgang gemaakt door onze voorste troepen in de Noordelijke sector. Onze troepen bezetten Zuara.

Geallieerde gevechtsbommenwerpers zetten hun offensief op den terugtrekkenden vijand voort nabij Zuara waar een voltreffer werd geplaatst op een schip in de haven.

Het landingsterrein te Medenine werd ook met succes aangevallen in de nacht van 24 op 25 Januari. Gisteren werden de vijandelijke voorraadlinies op Sicilië en in Tunis gebombardeerd en met machinegeweren beschoten. Al onze vliegtuigen keerden terug van deze operaties" (Caïro, (AP) 26.1).

EEN REGELING VAN DE FRANSE POLITIEKE GESCHILLEN TEGEMOET GEZIEN.

Relman Morin seint uit Londen:

Ingelichte kringen waren van mening, dat de vestiging van een gemeenschappelijke Brits-Noordamerikaans administratief systeem voor Noord-Afrika ten doel heeft alle diverse Franse politieke elementen samen te smelten en dat dit thans een der onderwerpen is, die worden besproken in de conferenties met betrekking tot de Inter-Geallieerde strategie. Kringen die nauw in verband staan met De Gaulle, zeiden, dat hij niet vrijwillig zijn toestemming zou geven tot de organisatie van een niet-Franse régime voor het Franse Imperium. Waarnemers geloofden echter, dat dit slechts een oplossing zou zijn van de verwarde politiek in Noord-Afrika, ingeval De Gaulle en Giraud niet in staat mochten zijn een overeenkomst te bereiken bij een ontmoeting, die spoedig tussen hen zal plaats hebben.

Richard Law, de Britse Onder-Secretaris voor Buitenlandse Zaken, vertelde op een noenmaal te Leeds aan zijn toehoorders, dat vele der moeilijke problemen, waarvoor de Geallieerden in Noord-Afrika zich gesteld zien, „spoedig tot een oplossing zullen komen". Hieraan voegde hij toe, dat, voor het bouwen van een „ontzaggelijke organisatie" om in Tunis aan te vallen tijd nodig is precies als met gelijksoortige voorbereidingen in Egypte het geval was, „doch niet een oneindige tijd". Ook zeide hij, „dat de Geallieerden niet mismoedig moeten zijn over de wijze van voortgang"

Waarnemers waren van mening, dat de Britse en Noordamerikaanse leiders niet langer zullen wachten, terwijl de Fransen hun politieke problemen onder elkaar regelen. Men acht het waarschijnlijk, dat een centraal gezag gevormd zal worden, waarin zowel De Gaulle als Giraud vertegenwoordigd zullen zijn, doch waarover geen van beiden het zeggenschap zal hebben.

Men zeide, dat het régime tijdelijk zou zijn en alle belangrijke Franse groepen zouden worden gevraagd om samen te werken, waarbij elk het plaatselijke gebied zou besturen, waarover zij toezicht heeft. Men hoopte, dat het gevolg hiervan zou zijn, dat het dispuut over de Franse politiek zou worden uitgesteld tot het militaire probleem van Noord-Afrika zou zijn opgelost door de overgebleven asstrijdkrachten uit het gebied te verstoten. De Gaulle heeft vroeger te kennen gegeven, dat hij verlangt, dat een voorlopige Regering in Noord-Afrika gegrondvest wierd op de grondwet van de Franse Republiek. Girauds houding is nooit duidelijk gemaakt. Evenmin zou men het juiste gevoelen van de meerderheid der Franse massa in Noord-Afrika kennen (Londen, (AP) 25.1).

SUCCESSEN VAN BRITSE DUIKBOTEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit:

„Nog meer vijandelijke schepen in het Midden-gedeelte van de Middellandse Zee werden vernietigd door Zijner Majesteits duikboten. Een duikboot viel een klein vijandelijk voorraadschip aan, dat werd geëscorteerd door 4 hulpschepen. Torpedo-treffers werden geplaatst en men zag het vijandelijk schip zinken. Twee middelgrote vijandelijke voorraadschepen, een ervan geëscorteerd door een torpedojager nabij Djerba in het Zuid-Oosten van Tunis en het andere op 95 kilometer ten Westen van Tripoli, werden getorpedeerd en tot zinken gebracht. Beide schepen voeren in Noordelijke richting. Een torpedo-treffer werd geplaatst op een groot modern voorraadschip, dat door 2 torpedojagers werd geëscorteerd. De machines van het schip hielden, ogenblikkelijk stil en het wordt waarschijnlijk geacht, dat het zonk. Dit schip voer ook in Noordelijke richting ter hoogte van Sicilië.

Een convooi, bestaande uit een middelgroot geladen vijandelijk voorraadschip, geëscorteerd door 2 marinevaartuigen, werd aangevallen nabij de Oostkust van Sardinië. Een van de escorte-vaartuigen werd tot zinken gebracht met kanonvuur en het andere werd beschadigd en aan de grond gezet in zinkende toestand. Daarna torpedeerde de duikboot het voorraadschip en bracht het tot zinken. De duikboten, die de successen behaalden, stonden onder commando van Luitenant I. L. McGeogh, Luitenant S. L. C. Maydon, Luitenant J. C. Y. Roxburgh en Luitenant M. L. C. Crawford" (Londen, (AP) 25.1).

FRANSEN IN MARSEILLE REVOLTEREN.

De radio van Vichy maakte bekend, dat de Vichy-autoriteiten de staat van beleg in Marseille hebben afgekondigd, aangezien revolterende Fransen zich hebben verschanst in hun woningen in het oude havendistrict om de Duitse troepen te bestrijden, die erop uit zijn het gehele gebied door de bevolking te doen ontruimen.

Niemand mag gebouwen binnentreden, die ontruimd worden, aldus de bekendmaking. En iedereen, die niet gehoorzaamt aan de orders, wordt ter dood veroordeeld. Leden van de Service d'Ordre Legionnaire hebben opdracht gekregen de vuurwapenen te gebruiken tegen allen, die de orders in de wind slaan (Londen, (AP) 26.1).

MASSA-ARRESTATIES IN MARSEILLE.

Een Duits DNB- bericht uit Parijs maakte de „massa-arrestaties" bekend van 40.000 personen in het havengebied van Marseille waar de Duitsers kustversterkingen bouwen. Het Duitse nieuwsagentschap zeide: „Hun arrestatie werd absoluut noodzakelijk omdat zich onder hen vele misdadigers bevinden wier activiteiten de veiligheid van de Staat in gevaar brengen." Vele Joden zouden zich bevinden onder hen, die werden opgepikt door de Vichy-politie. Zij werden overgebracht naar Frejus op 120 kilometer ten Oosten van Marseille en 32 kilometer ten Zuid-Westen van Cannes. (Lissabon, (AP) 25.1).

DUITSERS UIT VORONESJ VERDREVEN.

Een speciaal Russisch communiqué zeide: „Op 25 Januari verdreven onze troepen aan het Voronesj-front, die het offensief in het gebied van Voronesj brachten, de Duitse eenheden en zetten zij de stad Voronesj volledig." Voorts deelden de Russen mede, dat nog 11.000 gevangenen waren gemaakt zodat het aantal gevangenen aan dat front is gestegen tot 75.000 (Londen, (AP) 25.1).

BELGISCHE SPION TER DOOD VEROORDEELD.

Franciscus Johannes Winter werd ter dood veroordeeld wegens verraad en hedenmorgen in de Wandsworth gevangenis geëxecuteerd. Winter was Belgisch onderdaan en geheim agent voor de Duitsers (Londen, (AP) 26.1).

Het nieuws van vandaag.

De Noordafrikaanse campagne is nu een wedstrijd geworden wie harder kan lopen: het Afrika Corps of het 8e Britse leger. In deze wedstrijd moet het Afrika Corps Tunis binnenlopen, contact maken met de troepen van Generaal Jürgen von Arnim en zich schrap zetten tegen de aanval. Het 8e leger daarentegen moet trachten het Afrika Corps in te halen, zo mogelijk te verdelen en te beletten, dat men zich schrap genoeg kan zetten. Als dit gelukt zal de rest — de vernietiging van het asleger in Noord-Afrika — ook wel gelukken.

Het ziet er evenwel naar uit, dat Rommel de wedstrijd in het hardlopen wint, hoewel zijn voorsprong niet erg groot is, aangezien de Britten Zuara reeds bezet hebben en zich nu waarschijnlijk reeds aan de Tunische grens bevinden.

Maar de berichten zeggen, dat haast alle Italianen en het grootste deel van de Duitsers van het Afrika Corps reeds in het Zuiden van Tunis zitten en zich hebben opgesteld achter de Mareth-linie van fortificaties. Slechts de achterhoede van het Afrika Corps bevindt zich nog in het Westen van Tripolitanië en beweegt zich snel Westwaarts met het achtste leger op de hielen. Voor alle practische doeleinden kan men thans geheel Libye beschouwen als ontwrongen aan de as, welke poogt in Tunis zo lang mogelijk stand te houden om een Geallieerde aanval op Europa uit deze richting uit te stellen.

Er zijn belangrijke speculaties over hoe de Geallieerden de uiteindelijke aanval op Duitsland zullen uitvoeren en wie deze aanval zal leiden. Men noemt de naam van Generaal George Catlett Marshall, Stafhoofd van het Noordamerikaanse leger, als den mogelijken Opperbevelhebber. En diplomatieke kringen in Londen geven te kennen, dat reeds beslissingen hieromtrent, alsook over andere huidige problemen, getroffen zijn op een belangrijke conferentie tussen de Geallieerde leiders.

De radio van Berlijn beweerde, dat Premier Winston Churchill zich in Washington bevindt en deze mogelijkheid wordt ook van andere zijde geopperd. Men herinnert zich nog wel hoe het bezoek van Churchill aan Moskou indertijd bekend was voordat de Premier in Londen terugkeerde.

In Rusland slaan de Russen de Duitse legers steeds verder terug. Aan alle fronten maakt men voortgang en de situatie wordt steeds hopelozer voor de nazies.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Het Geallieerde communiqué zeide: „Onze strijdkrachten opereren verder in Noordelijke richting in de Ousseltia-vallei in Midden-Tunis, waar de Duitse aanval de vorige week tot staan werd gebracht door Franse troepen, gesteund door Noordamerikaanse pantserstrijdkrachten."

Een zegsman zeide, dat zware regens alle activiteit beperkten — zowel van de Geallieerden als van de Duitsers — tot patrouille-operaties in het gevechtsgebied op 22 kilometer ten Noord-Oosten van de Ousseltia-vallei.

— **Moskou:** Aangespoord door een Dagorder, waarin Stalin voor de eerste maal tekende als Opperbevelhebber van het Rode leger, duwden Ruslands strijdkrachten hun gevechtslinies voort uit in de Oekraïne en de Caucasus en streden zij tegen een groeiende Duitse weerstand op de toegangswegen naar Rostov aan de beneden-Don. „Voorwaarts om de Duitse indringers te verslaan en hen te verdrijven over de grenzen van ons Moederland" was de roep van den Premier. Men herinnerde eraan, dat zijn woorden „Geen stap achteruit" uitklonken boven de verdediging van Stalingrad toen de stad in de herfst haar moeilijkste tijd doormaakte en dat van toen af de verdedigers van de bestookte stad stand hielden.

Hulde aan zijn troepen. Commandanten en arbeiders was vervat in de Dagorder, welke door de radio van Moskou werd uitgezonden op een tijd, dat de Russische legers aan elk front voortdrongen van Leningrad tot de Caucasus.

Het is misschien moeilijk buiten de Sovjet-Unie te beseffen welk een invloed het woord van Stalin heeft. Het verspreidt zich over dit grote land per radio en nieuwsbladen en gaat door de steden van mond tot mond. Zijn dagorde volgde op speciale en geregelde communiqué's, die de herovering van geheel Voronesj van de Duitsers bekend maakten. Deze hadden het Westelijke deel van de stad bezet sedert de zomer van 1942. Verder maakten de communiqué's nieuwe winsten bekend in de Caucasus en in het offensief ten Zuid-Westen van Voronesj in de richting van de Duitse basis te Charkov. De Russen meldden de herovering van Belaya Glina op 65 kilometer ten Zuiden van Rostov ligt.

New York: Een belangrijke bekendmaking zal naar verwachting worden gedaan hedenavond om 22 uur E.W.T. (21.30 uur Curaçaose Tijd). Geen aanwijzingen omtrent de aard van deze bekendmaking kunnen op dit ogenblik gegeven worden.

Nederland.

IN CONCENTRATIEKAMPEN GESTORVEN.

In het concentratiekamp voor Joden te Westerbork zijn omgekomen E. Emmering (52 j.); J. Herschel-Gompers (78 j.); M. B. Slager-Piukker (85 j.). Hoe de beestachtige vijand hen, die werkloos aan zijn macht zijn overgeleverd, behandelt, blijkt uit het feit, dat op 29 December niet minder dan drie Nederlanders de dood in een concentratiekamp hebben gevonden. Het zijn: Martinus van Rijken, 40 jaar, Rotterdam; Frans Huyzer, 25 jaar, Rotterdam; Willem de Graaf, 40 jaar, Schiebroek.

Op 2 Januari kwam in een concentratiekamp om: Frans van Walsum, chem. doctr., 26 jaar, Rotterdam. Op 6 Januari kwam in een concentratiekamp om oud luitenant kolonel der infanterie Pieter Keg, 63 jaar, uit Delft; op 3 Januari Cornelis Koopman, 36 jaar, Rotterdam.

Niet minder dan twintig goede Nederlanders dus, die in een kort spanne tijds den beul ten offer gevallen zijn. Er zijn er ongetwijfeld nog meer, want van allen worden de namen niet bekend. Hun namen zullen voortleven in de rouw-omrande bladzijden der Nederlandse Geschiedenis. Uit hun bloed ontkiemt het zaad der komende bevrijding.

PRIESTER VEROORDEELD.

De 32-jarige Priester F. H. P. van der Kroon te Renkum is tot twee maanden gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij actie had gevoerd tegen het arbeiden in Duitsland door zijn parochianen.

Wanneer zij daartoe door financiële nood dreigden te worden gedwongen, betaalde hij hun uit een speciaal door hem voor dit doel gevormd fonds.

KERKDIENSTEN BIJ DE GEBOORTE VAN PRINSES MARGRIET.

De Nederlandse Protestantse Kerk in de Bourbonstreet te Londen was geheel gevuld ter gelegenheid van de dienst ter gedenking van de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca. De dienst, die door Dominee Van Dorp werd geleid, werd uitgezonden naar Nederland. De Katholieke Nederlanders vulden een van de grootste katholieke kerken van Londen, waar een Plechtige Heilige Mis werd opgedragen en waar de Majoor-Aalmoezenier sprak. Ook de nieuwe West End synagoge was geheel gevuld. De Rabbijn sprak een zegebede uit over het kleine Prinsesje. Ook te New York werden verschillende plechtige diensten gehouden.

RECEPTIE MET BESCHUIT EN MUISJES.

De Nederlandse Gezant te Ottawa en Mevrouw Groenman hebben ter gelegenheid van de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca een avondreceptie voor de Nederlandse kolonie gegeven, waar ook Prins Bernhard aanwezig was. Naar goed-vaderlandse trant werd er op beschuit met muisjes getracteerd.

BOMBARDEMENTEN OP VLISSINGEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Bostons van het Bommenwerperscommando, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce, de Koninklijke Canadese luchtmacht, het Noordamerikaanse leger en andere Geallieerden, bombardeerden heden de havengebieden van Vlissingen. Het weer was goed en ontploffingen werden gezien op de kaden en olietanks. Een Boston wordt vermist" (Londen, (AP) 25.1).

CANADEES BEWIJS VAN VRIENDSCHAP.

De Canadese Regering heeft een biezonder gebaar jegens Nederland gemaakt, een gebaar, dat zonder precedent is: de Nederlandse vlag werd, ter gelegenheid van de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca aan de hoogste toren, de zogenaamde „Vredestoren" van het Parlementsgebouw gehesen. Een ontroerend teken van Nederlands onsterfelijkheid en van de Canadees-Nederlandse vriendschap.

ZOON VAN GENERAAL WINKELMAN GEINTERNEERD.

Vernomen wordt, dat ook de Heer J. L. Winkelman, directeur ener handelsmaatschappij, en zoon van den Generaal, zich onder de 21 Nederlanders bevindt, die in Sjanghai door de Japanners geïnterneerd zijn.

DE ONTVANGSTEN VAN HET PRINS BERNHARD FONDS.

De ontvangsten van het Prins Bernhard Fonds bedroegen tot 31 December 1942 ƒ 19.084.856. Hiervan droegen Suriname en Curaçao bij: ƒ 1.021.370; Groot Britannië ƒ 304.793; Argentinië ƒ 99.585; Venezuela ƒ 81.695; de Verenigde Staten ƒ 28.933; de Nederlandse Koopvaardijvloot ƒ 36.706.

DE GROTE PLUNDERING.

Het maximale privé-aandelen-bezit in Nederland zal worden gesteld op ƒ 50.000, zo deelt de „Nieuwe Rotterdamsche Courant" mede. Wie meer heeft moet dit bezit verkopen. De Duitsers verwachten hiervan een koersdaling, waardoor zij goedkoop kunnen inkopen.

ARBEIDSDAGEN EN NEUSSNUITEN.

„Bob" van Radio-Oranje (A. den Doolaard) gaf onlangs de volgende raad aan Nederlandse arbeiders in Duitsland: „Om je neus te snuiten hebt ge een kwart minuut nodig, maar om hem echt goed te snuiten hebt een hele volle minuut nodig. Wanneer 300.000 Nederlandse slavenarbeiders in Duitsland op die goede manier hun neus snuiten, besteden zij dan 1250 werkuren, of te wel 125 volle arbeidsdagen: vier maanden van Hitlers tijd door jullie neus goed te snuiten."

ZONDAARS.

Prijzencontroleurs en rechercheurs doen geregeld invallen in Nederlandse winkels. Onlangs werden in Rotterdam 248 processen-verbaal opgemaakt wegens prijs-overtredingen. In Den Haag werden dezelfde dag 349 processen-verbaal opgemaakt. Vooral groenten- en vruchtenwinkeliers zijn hieronder.

DE VRIJE INVOER DER GOEDEREN.

De unificering van invoerrechten tussen Duitsland en de (tijdelijk) door Duitsland bezette landen is sedert 1 December 1942 een feit. Alle goederen-invoer is nu vrij behalve wat betreft petroleum, tabak en wijn. Dit is natuurlijk vooral hierom gedaan, dat voedingsmiddelen vrij uit de tijdelijk bezette landen Duitsland kunnen binnenvloeien.

Over Radio-Hilversum werd op 14 Januari gezegd: „Met het oog op de voedselpositie van Italië is de invoer van Italiaanse voedingsmiddelen in Nederland sterk verhinderd, doch de invoer van Italiaanse sigarettenpapier zal vergroot worden."

Ander „prettig nieuws" voor Nederland is, dat Italië meer vee zal mogen „kopen" uit de toch reeds zozeer geruïneerde Nederlandse veestapel. Verder zal Italië uit Nederland importeren caseïne, radio-toestellen en bloemzaden; terwijl het naar Nederland — waarschijnlijk bestemd voor vrije herexport naar Duitsland — zal uitvoeren: kwikzilver, chemische producten, kleren, knopen en vruchten.

NIEUWE ZEEMANSHUIZEN.

De Nederlandse Scheepvaart Commissie te New York maakt bekend, dat te Bayport (Long Island) een huis voor Nederlandse zeelieden is geopend. Het ligt aan zee, heeft drie verdiepingen, een eigen strand, met paviljoen en botenhuis. In Californië (Saratoga) is een soortgelijk huis geopend, dat „Hoek van Holland" heet.

EEN MASSALE VLIEGTOCHT.

Onder commando van Overste N. Guillonard hebben 27 Nederlandse legervliegtuigen bemand met tachtig Nederlandse vliegers en waarnemers een massale vliegtocht van 46000 mijl over het Zuidwestelijk deel der Verenigde Staten gemaakt. De tocht duurde zes dagen.

JAPANSE WREEDHEID.

Radio Tokio deelt mede, dat niet minder dan 500 Nederlands Indische krijgsgevangenen verloren zijn, die in schepen in de buurt van Birma waren opgesloten. Deze schepen zonken door een Geallieerde luchtaanval op de haven, waar zij voor anker lagen. Hieruit blijkt, dat de Japanners, door hun krijgsgevangenen in de frontlinie te houden, alles wat op internationaal recht lijkt, verkrachten.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 26 Jan.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. De Roos tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468 en Hr. Prins, tel. 330.

Curaçaose Athletiek Bond: Het Bestuur deelt mede, dat de uitgestelde kampioenschappen gehouden zullen worden op 21 Februari in het C.B.L.O. stadion aan het Rif. Opgave tot deelneming in te zenden tot en met 13 Februari aan de Heren W. Steen, Kantoor K.L.M. en H. A. Dennert, 128B.

Het volgende programma zal bij voldoende deelneming afgewerkt worden: 100, 200, 400, 800, 1500 en 5000 meter hardlopen, 110 meter hordenlopen, **106** cm. hoog; 4 x 100 meter estafette; kogelstoten, speer- en discuswerpen; ver- en hoogspringen met en zonder aanloop; hink-stap-sprong, polsstokverspringen.

De Voedering van het melkvee.

De veterinaire dienst schrijft ons:

Uit de invoerstatistieken blijkt, dat de veevoeder-invoer voor het allergrootste gedeelte uit katoenzaadmeel bestaat, terwijl andere soorten zoals sesamzaadmeel, pindameel, cocosmeel en verschillende soorten zemelen in wilekeurige hoeveelheden en op ongeregelde tijdstippen worden aangevoerd.

Het hoofdbestanddeel van de krachtvoermengsel heeft dus uit katoenzaadmeel bestaan en misschien is zelfs uitsluitend katoenzaadmeel aan het melkvee gegeven. Zoals alom bekend, is een veevoermengsel slechts effectief als het bestaat uit een samenstelling van verschillende, hoe meer hoe beter, soorten oliezaadmeel, graanmeel en zemelen.

Indien een krachtvoermengsel bijna uitsluitend uit katoenzaadmeel bestaat, verkrijgt men een veel te hoog gehalte aan verteerbaar eiwit (V.E.), hetgeen een ongunstige invloed oefent op de melkproductie en de gezondheid van het melkvee. Ten einde een goed gebalanceerd krachtvoeder te verkrijgen, moet met bepaalde normen van verteerbaar eiwit (V.E.) en zetmeel-waarde (Z.W.) rekening gehouden worden. Veehouders, die zelf geëxperimenteerd hebben met mengsels, zullen dan ook geconstateerd hebben dat de melk varieert al naar gelang van de samenstelling van het mengsel.

Enige steekproeven hebben aangetoond, dat een goed gebalanceerd krachtvoedermengsel de hoogste melkproductie gegeven heeft. In dit verband moet er onmiddellijk opgemerkt worden, dat niet de vetste beesten de grootste productie geven. Dus betekent oordeelkundig voeden van het melkvee zeer zeker niet dat de koeien er rond en dik behoeven uit te zien. Het meest opvallende van deze steekproeven is wel geweest dat de hoogste melkproductie verkregen werd met een krachtvoermengsel, dat wat gehalte aan verteerbaar eiwit (V.E.) en zetmeel-waarde (Z.W.) betreft, het meest overeenkomt met de op wetenschappelijke basis vastgestelde voorschriften.

De verhoudingen, die in een goed gebalanceerd veevoermengsel voorhanden moeten zijn zijn als volgt:

Ieder kilogram mengsel moet bevatten 180 gram verteerbaar eiwit (V.E.) en 750 gram zetmeel-waarde (Z.W.).

Indien deze verhouding met de voorhanden veevoeders niet absoluut te verkrijgen is, probere men haar zo dicht mogelijk te benaderen.

Uit onderstaand staatje blijken de verhoudingen van V.E. en Z.W. in de verschillende veevoeders:

1	kilo katoenzaadmeel	bevat	330 gram V.E.	658 gram Z.W.
1	kilo sesamzaadmeel	bevat	329 gram V.E.	766 gram Z.W.
1	kilo pindameel	bevat	403 gram V.E.	730 gram Z.W.
1	kilo cocosmeel	bevat	149 gram V.E.	802 gram Z.W.
1	kilo maïsmeel	bevat	66 gram V.E.	815 gram Z.W.
1	kilo rijstzemelen	bevat	60 gram V.E.	684 gram Z.W.
1	kilo maïszemelen	bevat	80 gram V.E.	514 gram Z.W.
1	kilo tarwezemelen	bevat	96 gram V.E.	420 gram Z.W.

Een voorbeeld van een zeer goed mengsel is:

1	kilo katoenzaadmeel	met	330 gram V.E.	658 gram Z.W.
2	kilo sesamzaadmeel	met	658 gram V.E.	1532 gram Z.W.
3	kilo maïsmeel	met	198 gram V.E.	2445 gram Z.W.
¾	kilo cocosmeel	met	112 gram V.E.	602 gram Z.W.
¼	kilo pindameel	met	100 gram V.E.	183 gram Z.W.
½	kilo rijstzemelen	met	30 gram V.E.	342 gram Z.W.
½	kilo tarwezemelen	met	48 gram V.E.	210 gram Z.W.
8	**kilo mengsel bevat**		**1476 gram V.E.**	**5972 gram Z.W.**
1	kilo mengsel bevat dus		184 gram V.E.	746 gram Z.W.

en is samengesteld uit 7 verschillende soorten veevoeder, welke niet onbekend zijn, terwijl aan de eisen voor verteerbaar eiwit en zetmeelwaarde practisch voldaan wordt.

Daar echter aanvoeren van veevoeder in deze oorlogstijd veelal tot enkele soorten beperkt blijven, volgt onderstaand een bruikbaar mengsel:

1	kilo katoenzaadmeel	met	330 gram V.E.	[illegible] gram Z.W.
1	kilo sesamzaadmeel	met	329 gram V.E.	[illegible] gram Z.W.
1½	kilo maïsmeel	met	99 gram V.E.	1223 gram Z.W.
½	kilo rijstzemelen	met	30 gram V.E.	342 gram Z.W.
4	**kilo mengsel**		**788 gram V.E.**	**2988 gram Z.W.**
1	kilo mengsel bevat dus		197 gram V.E.	747 gram Z.W.

waarmede aan de zeer belangrijke factor van verschillende soorten naar mogelijkheid wordt tegemoet gekomen, terwijl van de norm voor het gehalte aan verteerbaar eiwit niet al te veel afgeweken wordt.

Er worde hier nogmaals op gewezen, dat het van het uiterste gewicht is een zo groot mogelijk aantal variëteiten van veevoeders voor een mengsel te gebruiken en vooral niet in de fout te vervallen, dat een mengsel van half katoenzaadmeel en half maïsmeel — waarvan de verhouding aan V.E. en Z.W. niet veel afwijkt van de normen — aan de eisen van een goed gebalanceerd veevoedermengsel zou voldoen.

Volgens deskundigen en eveneens volgens practische proeven is het noodzakelijk een behoorlijk percentage maïsmeel in krachtvoermengsels te verwerken, ten einde de juiste verhoudingen tussen V.E. en Z.W. te scheppen en dus een effectief mengsel te kunnen samenstellen. Wanneer maïsmeel ook een vrij kostbaar product is, zal toch blijken, dat het bijmengen daarvan economisch verantwoord is door de betere melkproductie, die erdoor verkregen wordt.

Tevens worde hier de nadruk gelegd op de noodzakelijkheid het krachtvoermengsel in brei-achtige vorm te geven en wel voordat het groenvoer of hooi gegeven wordt. De brei-achtige vorm werkt ertoe mede, dat het krachtvoer goed met speeksel vermengd wordt, hetgeen bij het geven van slobber niet het geval is. En zoals begrijpelijk kan een waterachtige massa, die uiteraard niet voldoende met speeksel vermengd is, niet de uitwerking hebben, welke een breiachtige massa op de juiste wijze gekauwd en herkauwd heeft uit het oogpunt van verteerbaarheid en dus productievermogen.

Het is van het grootste belang het krachtvoer voor het groenvoer of hooi te geven, aangezien anders de koe zich vult met het laatstgenoemde voer en het krachtvoer meestal een overlading bewerkstelligt, die ongunstig invloed oefent op de vertering. Dit is schadelijk voor de gezondheid van de dieren en economisch voor den veehouder.

Ten overvloede worde er nog op gewezen, dat de overgang naar een nieuw mengsel geleidelijk moet plaats vinden.

Indien op het ogenblik niet meer dan één kilogram krachtvoermengsel per 4 liter melk wordt gegeven, wordt den veehouder aangeraden het rantsoen gedurende de eerste dagen, na de langzaam voltrokken wijziging, niet plotseling te verhogen. Slechts wanneer een constante productie verkregen is, na voltooiing van de wijziging, kan de hoeveelheid van het dagrantsoen met één kilo verhoogd worden, waarna weer afgewacht moet worden tot de productie constant geworden is. En zo vervolgens totdat de hoogste productie verkregen is. Wel moet de veehouder toezien, dat het verstrekte veevoeder met graagte wordt opgegeten en de hoeveelheid iets verminderen, als dit niet het geval is. Verder dient er nauwkeurig op gelet te worden, dat het voedsel goed wordt verteerd en indien dit niet het geval is, de hoeveelheid krachtvoeder iets te verminderen.

Voor kalveren, droge koeien en stieren komen andere verhoudingen en hoeveelheden in aanmerking. Adviezen hieromtrent, zowel als over alle quaesties betreffende krachtvoedermengsels in speciale gevallen, worden aan geïnteresseerden verstrekt iedere Woensdag tussen 9 — 12 uur 's morgens ten kantore van de veterinaire dienst, Parera.